

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5507/06
25.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма-Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", ради поништаја решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Ниш, број 47-1471/05 од 30.8.2006. године, у предмету пореза на промет производа, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионални центар Ниш - Филијала Врање број 47-269/2005-111-010/2 од 14.06.2006. године, којим је тужиоцу утврђен порез на промет производа у износу од 19.159,00 динара, са роком доспећа на дан 08.03.2005. године и у износу од 88.190,00 динара са роком доспећа 01.01.2005. године и припадајућом каматом од 30.528,00 динара и наложена уплата ових пореских обавеза у року од 15 дана, као и обрачун и уплата камате од дана доспећа до дана уплате обавеза, све на начин ближе означен диспозитивом првостепеног решења.

У поднетој тужби тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да су првостепени и другостепени порески органи као релевантне чињенице за своју одлуку занемарили налаз вештака који је дат у истражном поступку у предмету Општинског суда у Владичином Хану Ки број 98/05 и којим је утврђено да је стварни мањак 12.901,94 динара. Међутим порески инспектори су утврдили мањак од 381.616,30 динара а другу пореску обавезу из оспореног решења утврдили су за извршену набавку ХТЗ опреме у вредности од 440.950,00 динара и утврдили порез за ту опрему од 88.190,00 динара са каматом, погрешно закључујући да тужилац у свом књиговодству нема доказе о набављеној опреми од стране добављача "ББ". Сматрајући да порески обвезник мора бити добављач а не тужилац, у тужби се предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Тужени орган је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење, налазећи да је првостепени орган у правилно спроведеном управном поступку, уз потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјалне прописе.

По оцени Врховног суда Србије правилно је тужени орган оспореним решењем оценио наводе које тужилац износи у жалби а који се односе на налаз и мишљење вештака о утврђеном мањку код тужиоца датог у предмету Општинског суда у Владичином Хану Ки број 98/05. Ово стога што је налаз вештака заснован на нереално исказаним ценама од стране овлашћеног радника у предузећу тужиоца те је због тога порески инспектор у поступку контроле извршио корекцију цена и утврдио нову вредност мањка у износу од 381.616,30 динара а у све у складу са Правилником о начину и роковима вршења пописа и усклађивања књиговодственог стања са стварним стањем («Службени лист СРЈ» број 17/97).

Такође увидом у књиговодствену документацију тужиоца утврђено је задужење магацина ситног инвентара ХТЗ опремом на основу пријемнице број 56/2 од 16.07.2003. године на којој је означено да је приспела роба по отпремници од добављача "ББ" број 156/03 од 16.07.2003. године. Пореском инспектору у поступку контроле није дата на увид отпремница за ХТЗ опрему, нити рачун којим је добављач "ББ" извршила фактурисање ХТЗ опреме тужиоцу јер по писаној изјави ББ, књиговође предузећа тужиоца, том документацијом књиговодство тужиоца не располаже. Правилно је у поступку пореске контроле утврђено да је ХТЗ опрема испоручена из магацина и дата радницима предузећа тужиоца на коришћење, а како пореском инспектору овлашћено лице тужиоца није пружило доказ о набавци ХТЗ опреме, нити доказ о

томе да је плаћен порез на промет код набавке те опреме, правилно су првостепени и тужени орган утврдили пореску обавезу тужиоца с обзиром да тужилац није пружио доказ - рачун о набавци ХТЗ опреме у смислу члана 38. Закона о пореза на промет нити у поступку контроле нити у поступку одлучивања по жалби, тужилац доставио доказе за чињенице од утицаја на смањење или на укидање пореза у складу са чланом 51. став 1. тачка 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Због свега изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу одбио и одлучио као у диспозитиву пресуде на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 25. 10. 2007. године, У. 5507/06

Записничар Председник већа-судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ